

[Knud Kristensen.]

Efter at socialdemokraterne har fået ansvaret, er denne agitation hørt op, og de beholder såmænd akkurat det, som de dengang modarbejdede med hænder og fødder. Det første halve år, hvor de havde mulighed for at foretage ændringer uden at spørge nogen, gjorde de intet forsøg derpå. Efter den tid kom de med et forslag, som hverken oppositionspartierne, selv de, der var dem venligsindede, eller de sagkyndige mente at kunne anbefale, men i det hele taget mente var helt forfæjlet; siden har vi ikke hørt noget fra regeringen. Efter at man ikke havde ophævet det, medens tid var, fortsætter man med at administrere det, som, da de var opposition, var helt umuligt og en hel lidelse for befolkningen at være underkastet.

En anden ting, man meget stærkt fremhævede overfor os, var, at vi havde intet overblik over forholdene, over det økonomiske. Vi kunne ingeni lunde se og forudsige, hvad der ville ske i den nærmest kommende tid, og det viste jo balanceplanen, og hvad dermed står i forbindelse. Nu er der den ting mere at sige til det, at den nuværende regering også har lavet en balanceplan, et såkaldt nationalbudget, som man fik hen i midten af året, i hvert fald en 5—6 måneder, efter at året var begyndt. Dette budget er nu revideret; tre måneder før årets udgang har de revideret det på væsentlige punkter, så at tallene er anderledes. Nu skal jeg ikke bebrejde dem dette, for det er ikke nemt, eller rettere sagt, det er vel nærmest umuligt på et tidligt tidspunkt, ja, måske på noget tidspunkt at stille sådanne budgetter op med sikkerhed for, at de kan holde. Men det, jeg vil bringe i erindring hos dem, er den kritik, de øvede overfor os, fordi vi ikke kunne gøre det. En af de ting, som de i høj grad har rumlet med, om jeg så må sige, hele året, er denne mangel på overblik og dette stærke og store valutaforbrug, som vi havde gjort os skyldige i, også i 1947. 1947 var jo i alt væsentligt forløbet, dengang den nuværende regering kom til roret, og navnlig dengang de fremsatte deres tale om, hvor stort valutaunderskuddet ville blive. Det gjaldt altså her ikke om forudseenhed, det drejede sig bare om en oplysning om, hvordan det var gået i den tid, der var forløbet. Hvad er det da, de har oplyst os om? Det begyndte med, at dette valutaunderskud for 1947 var et sted mellem 700 og 800 mill. kr. Såvidt man kan få det ud af de tal, der blev fremsat, var det 760 mill. kr. En tid

efter, i den allersidste tid af året, blev det nedsat til 650 mill. kr.; imellem 600 og 700 mill. kr. blev der nævnt. En anden måned ind i det nye år blev det oplyst, at det var 508 mill. kr., og hen midt i sommeren 1948 blev det angivet til 437 mill. kr., og nu sidst, tre måneder før det efterfølgende år er udløbet, opgiver de det til 413 mill. kr., så der er nedgang i foretagendet. Om vi er ved bunden, skal jeg ikke kunne sige, der er i hvert fald fart i det.

Se, disse tal fra den højtærede regerings side er ikke blot fremsat, men der er i allerhøjeste grad agiteret med dem for at reducere vor indsats for derudfra at vise, hvilken umulig økonomisk politik vi førte. Det er hårde ord. Disse tal, navnlig de første — de sidste har været fremført lidt mere lavmælt — ledsagedes ofte af bemærkninger om, at nu måtte sandheden frem, kendsgerningen åbenbares. Nu måtte man være åben og ærlig og sige, hvordan sandheden lå, og på det grundlag førtes en kamp mod den tidligere regering og dens parti, der var aldeles uforsvarlig, og som der aldeles ikke var talmæssig baggrund for, men som de selv har måttet oplyse — gennem deres nationalbudget og revisionen af disse tal — var fuldkommen i skoven og intet som helst havde med virkeligheden at gøre.

I sandhedens og ærlighedens og de faste standpunkters navn har de misbrugt disse tal til at føre en agitation på et fuldstændig urigtigt og forkert grundlag. Jeg har ikke hørt, hverken at den ærede ordfører i dag eller nogen af ministre har gjort undskyldning herfor. Derfor er det nødvendigt at oplyse befolkningen om, hvordan de agiterer, og på hvilket grundlag de starter angreb på tidligere regeringer.

En anden ting, som også går igennem det hele, er, at vi var helt umulige til at løse de økonomiske opgaver, som forelå. For at bedømme dette er det ikke uden betydning — eller rettere sagt, det er af afgørende betydning —, hvordan stillingen var, da man begyndte. De startvilkår, man har, har jo megen indflydelse på, hvilket resultat man kan nå, og de resultater, man når, må i allerhøjeste grad sættes i forbindelse med de vilkår, betingelser og forudsætninger, som var tilstede ved begyndelsen. Jeg har derfor lyst til at sammenligne de vilkår, som vi havde, økonomisk taget, med de vilkår, som den nuværende regering startede under for et år siden, altså i slutningen af 1947.

Da vi trådte til i 1945, havde vi en lov-